

за живота си, че ти си предрасположенъ за самоубийство, — само че ти обѣсни по-добрѣ и по-обстоятелно това. Добрѣ но пита се: защо се притѣснявашъ при мисълта за убиванieto на самого Кобурга? Самата кръвъ ли те смущава или непривичността ти да убивашъ? или и двѣтъ? . . .

— Още единъ въпросъ моженъ да положишъ: не ме ли смущава самата обстановка, т. е. терорътъ, който въобще тяготѣе и стражитѣ, конвойтъ, свитата, която ще бѣде около него и която може да смущава моето присѣствие духа? . .

Мене и третѣ тия работи ме смущаватъ. Но най малко кръвта трѣбва да ме смущава, понеже това обстоятелство, ще бѣде резултатъ отъ прѣдодолѣванието на първитѣ двѣ.

— Добрѣ, тогазъ да оставимъ него на страна, ако обичашъ за по-сетнѣ. Съгласенъ?

— Нека бѣде тѣй. Отъ останалитѣ двѣ признавамъ че ме смущава по-вече «обстановката» отколкото самото дѣйствие какъ ще се хвърля мѣжду много свѣтъ отъ граждани и военни, които го окружаватъ? за това се изисква, или извѣстна опитност или диво въодушевление, фанатизмъ, кръвожедность . . . ! Азъ тая опитностъ нѣмамъ; отъ такъвъ дивъ фанатизмъ, признавамъ, на тоя часъ не съмъ обзетъ. — Естествено не съмъ даже и нахаленъ, — по-вечето на публични мѣста съмъ доста свързанъ, подчакване на дивечъ не е въ характера ми. Съ една дума, слабата ми натура се противи на такава обстановка. По лесно щеше бѣде, да послѣдвамъ другиго, другъ да даде починъ, а азъ да послѣдвамъ. Пъкъ то пустото, мене избраха за водител и главенъ распорѣждачъ! Да допълня, че скритното издебване на една жертва е противно на привыкитѣ ми, на характерътъ ми. Не ме е толкозъ страхъ отворено да се бия, отколкото се стѣснявамъ отъ подобенъ начинъ — сега пъкъ за най-страшното приключение самъ съмъ туренъ на чело. Какво ще кажешъ на всичко това.

Признавамъ всичко що отговаряшъ, че си е тѣй, но ти, забравяшъ нѣколко капитални обстоятелства. Първо, ти самъ казвашъ че «слабата ти натура» се противи на такава обстановка. Нѣмашъ ли доста морални силѣ, за да насилишъ тая слаба частъ отъ натурата си? Азъ се обѣщавамъ съ ежедневни напомнюване да ти направя обстановката по понятна и, слѣдственно, да спомогна за да привыкнешъ на нея твоитѣ по-истѣнчени нерви. Второ, ти не виماشъ прѣдъ видъ, че имашъ другари, които толкозъ по-